

De kommunale parter er den 13. oktober 1983 blevet anmodet om en udtalelse over lovforslagets bestemmelse om indførelse af en ordning, hvorefter den del af forskelsbeløbet i forbindelse med overvurdering, der udgør mere end 3 pct. af summen af de udbetalte månedlige beløb, forhøjes med et procenttillæg ved afregningen med staten i november i året efter indkomståret.

Kommunernes Landsforening har udtalt, at man ikke kan se nogen særlig grund til, at lovforslaget fremsættes, idet det er landsforeningens opfattelse, at overbudgettering ikke er noget problem. Regeringen må heroverfor henvise til, at et voksende antal kommuner i de senere år er kommet ud for, at der ikke har været en så stor stigning i de faktiske indkomster, som kommunerne har forventet ved budgetlægningen, jfr. nærmere i bemærkningerne til lovforslagets § 1.

Endvidere forekommer det ikke Kommunernes Landsforening rimeligt med en betydelig forskel i forrentningen – ved underbudgettering en godtgørelse på 12 pct. for en periode på i gennemsnit 36 måneder og ved overbudgettering 2 gange diskontoen, d.v.s. i 1985 15 pct., for en periode på 16 måneder i gennemsnit. Landsforeningen har ikke indvendinger imod en vis forrentning, men der må gælde samme rentesats begge veje. Det skal hertil bemærkes, at der ikke med lovforslaget er tilstræbt symmetri mellem de to situationer, der er helt forskellige. Underbudgettering af indkomsterne indebærer, at der fastsættes en for høj udskrivningsprocent under forudsætning af den samme drifts- og anlægsaktivitet i kommunen. I den modsatte situation kan en kommune finansiere en større aktivitet end der er basis for i de samtidigt opkrævede skatter, og kommunen opnår i realiteten et lån. Med fastsættelsen af procenttillægget til 2 gange diskontoen opnås, at tillægget vil holde et vist rimeligt forhold til udlånsrenten.

Kommunernes Landsforening finder det endelig uheldigt, at ordningen foreslås indført med virkning fra novemberafregningen i 1985, da kommunerne ikke har været bekendt med de nye vilkår ved budgetlægningen for 1984. Bl.a. på baggrund af landsforeningens bemærkninger er der i nærværende lovforslag optaget en bestemmelse, der giver adgang for kommunerne til senest den 1. december i indkomståret at nedsætte de udbetalte forskudsbeløb ved en frivillig indbetaling til statskassen. Herved sikres, at ingen kommune, som måtte have overbudgetteret for 1984 i tillid til gældende regler, behøver at blive pålagt procenttillæg ved novemberafregningen i 1985.

Efter amtsrådsforeningens opfattelse bør diskontoen anses for det rette renteniveau mellem offentlige myndigheder. Endvidere bør procenttillægget beregnes ud fra den rent faktiskte renteperiode ved en eventuel overvurdering af udskrivningsgrundlaget (16 måneder), således at rentetillægget vil kunne beregnes som $\frac{1}{2}$ gange Nationalbankens diskonto. Endelig bør renteberegningen foretages på grundlag af Nationalbankens diskonto midt i den betragtede renteperiode og ikke den 1. juli to år forud for opgørelsesåret. Hertil bemærkes, at der med fastsættelsen af procenttillægget til 2 gange diskontoen som nævnt opnås, at tillægget vil holde et vist rimeligt forhold til udlånsrenten. Begrundelsen for at foreslå beregningen foretaget pr. den 1. juli to år forud for opgørelsesåret er, at kommunerne således ved budgetteringen af indkomstskatten vil kende procenten for et eventuelt tillæg.

Amtsrådsforeningen foreslår endvidere, med henblik på at skabe større ensartethed i ordningen, at der sker endelig afregning af forskelsbeløbene i november måned året efter indkomståret, også i de tilfælde, hvor kommunerne har undervurderet udskrivningsgrundlaget med mere end 3 pct. (bortfald af 36-dels-raterne).

Københavns kommune er af den opfattelse, at den foreslåede ændring af kildeskatteloven er rimelig under forudsætning af, at der samtidig indføres en parallel regel i de situationer, hvor kommuner har underbudgetteret indkomstgrundlaget. Dette må ske ved at ophæve bestemmelsen i § 64, stk. 3, om statskassens udbetaling af forskelsbeløb til kommuner, hvor slutskatten overstiger de udbetalte forskudsbeløb, herunder reglen om udbetaling i 36-delsrater af den del af forskelsbeløbet, der overstiger 3 pct. af forskudsbeløbet. I stedet må der indføres en regel om afregning fra staten til kommunen i overensstemmelse med den foreslåede § 64, stk. 4.

Til amtsrådsforeningens og Københavns kommunes forslag om at ophæve reglerne om 36-delsrater ved underbudgettering skal henvises til det ovenfor om Kommunernes Landsforening anførte.

Frederiksberg kommune kan principielt tilslutte sig det foreliggende udkast til lovforslag, men det anføres dog, at det forekommer mindre hensigtsmæssigt, at de kirkelige afgifter også indgår i beregningen af 3 pct.-grænsen, idet et eventuelt overskydende beløb her ikke nødvendigvis relaterer sig til et fejlskøn, men kan opstå som følge af, at udskrivningen af kirkeskat sker i hele tiendedele af en procent. »Fejlskønnet« kan således udgøre 0,099 pct. af udskrivningsgrundlaget, uden at der